

עבודה זרה לד

עניין: רבי עקיבא איקלע לגינזק

חתם סופר

דף ל"ד ע"א: ר"ע אקלע לגינזק צעו מיני מחטנין לשעות
או אין מחטנין לשעות, קנקים של נכרים
מהו, צמה שימש משה כל ז' ימי מלואים, וכבר פרשתי זה המאמר
בעז"ה, וכעת ארשום בקולור מה שחנני הו"ת, כי אין כפרה
גמורה כ"א צהענייה יום שלם שנחשב כקרבן, והמחטנה חלי יום
ה"ל כרולה להתכפר עכ"פ חלי כפרה, והנה כן מלינו בעגל
שהתפשו והתכפרו חלי כפרה וראוי לזה מפני כן אין כהן ראוי
לשמש בלי צגדי כהונה שגיגו עליו מחטא עגל שהם מכפרים על
ע"ז ג"ע ש"ד [כערבין ע"ז ע"א] שהי נכללים בעגל, ומשום כן
לא הי מרע"ה לריך לצגדי כהונה משום שלא הי צו חטא עגל דאי
כ"ד שכך נימוס הקרבנות צמשכן לאלו הצגדים ח"כ גם משה הי
לריך להם אע"כ משום הגנת חטא עגל וש"מ שלא נחכפר כלו
וש"מ יש כפרה לחלאין וה"ה שמתענין לשעות, אמנם אי לא הי
חטא עגל נחשב כלל לחטא כמ"ש חז"ל [שבת פ"ח ע"ב] נרדי נתן
ריחו ולא עזב ריחו נסתר כל הנ"ל, וזה מוכח מדכתיב [שה"ש ב'
ד'] הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה, מה יין אינו מפיג טעמו
כלל כך אהבתן של ישראל למקום ית"ש, ח"כ לא חטאו בעגל,
אך אי אמרינן גם ציין שייך הפגת טעם דמשום כך שרי קנקים
של נכרים אחר יצ"ח ח"כ ח"ש כל מ"ש, והשתא המאמר מצואר
לפניך ולא אוכל להאריך כעת יותר (טו).